

عنوان مقاله:

رتبه بندی کشورهای آسیای جنوب غربی از لحاظ شاخص های رایج بخش بهداشت و درمان طی سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۷

محل انتشار:

دوماهنامه پایش، دوره ۱۳، شماره ۱ (سال: ۱۳۹۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۲

نویسندگان:

عبدالعلی منصف - *Department of Economics, Payame Noor University, Isfahan Branch, Isfahan, Iran*

ابوالفضل شاه محمدی - *Department of Economics, Payame Noor University, Isfahan Branch, Isfahan, Iran*

خلاصه مقاله:

بر اساس اهداف سند چشم انداز بیست ساله، «کشور ایران باید به کشوری توسعه یافته با جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در سطح منطقه، با هویت اسلامی و انقلابی، الهام بخش در جهان اسلام و با تعامل سازنده و موثر در روابط بین المللی تبدیل شود»، از این رو، با شناخت جایگاه بین المللی ایران، می توان با برنامه ریزی مناسب به هدف تعیین شده در سند چشم انداز جمهوری اسلامی ایران در افق ۱۴۰۴ هجری شمسی نایل آمد. هدف از این پژوهش، تعیین جایگاه ایران از نظر وضعیت بهداشت و درمان در منطقه آسیای جنوب غربی است. به این منظور، داده های لازم برای ۱۵ شاخص رایج و مهم بخش بهداشت که توسط سازمان بهداشت جهانی ارائه شده، جمع آوری و وضعیت بهداشت و درمان ۲۶ کشور با استفاده از روش تحلیل تاکسونومی عددی بررسی شده است. نتایج نشان می دهد جایگاه ایران به لحاظ بهداشت و درمان در مقایسه با کشورهای منطقه دچار نوسان بوده و از رتبه یازدهم در سال ۲۰۰۰ به رتبه دوازدهم در سال ۲۰۰۷ تنزل یافته است. نوسانات شاخص های هزینه ای و شاخص های امکانات بخش بهداشت را می توان به عنوان عاملی برای عدم ثبات جایگاه ایران طی دوره مورد بررسی مطرح کرد. پیشرفت کشورهای دیگر در زمینه بهداشت و درمان را نیز می توان به عنوان عاملی دیگر برای نوسانات جایگاه ایران دانست.

کلمات کلیدی:

(Core health indices, Numerical taxonomy, Southwest Asia Countries, World Health Organization (WHO), تاکسونومی عددی، سازمان بهداشت جهانی، شاخص های عمومی بخش بهداشت، کشورهای آسیای جنوب غربی)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1436786>

